

“KORKMA” YANINDAYIZ!

Durup şöyle bir baktığımızda ne kadar da çok kullanıyoruz “*korku*” kelimesini. Korku, korkmak, korkunç... Gelin hep birlikte dilimizden düşmeyen korkuyu şöyle bir masaya yatıralım da neymiş bizimle problemi bir öğrenelim.

Bazen yaşadığımız olaylar, bazen başkalarının söyledikleri, bazen de kendi kendimize yaratıyoruz korkuyu ve hayatımıza sınır koyarak, kendi kendimizi hapsediyoruz. Tabii burada kastettiğimiz hiçbir şeyden korkmayın, tedbirsiz yaşayın değil. Ancak sizce de biraz fazla gündeme getirmiyor muyuz korkuyu?

Birçok okuyucumuz kendisinin veya yakınlarının köpeklerden korktuğunu ve ne yapacaklarını bilmediklerini iletiyor. Bununla ilgili yaş aralıklarına göre çalışmalarımız çok yakında başlayacak ancak öncesinde hayatının %75’ini köpeklerden korkarak, köpek olduğu için en uzak yolu seçerek, köpekli arkadaşlarından uzak durarak hayat çemberini daraltmış biri olan benim, nasıl Köpekle Yaşam Derneği ailesinin bir parçası olduğuma bir göz atalım.

Kendimi bildim bileli köpeklerden çok korkardım. Bahsetmiş olduğum “biraz çekiniyorum” tarzında bir korku değildi ve ne büyüklükte ne cinste olursa olsun bir köpek gördüğümde nereye kaçacağımı şaşırırdım. O kadar ki gittiğim psikiyatrist bana ya sakinleştirici kullanacaksın ya da bir köpek sahipleneceksin dediğinde duraksamadan ilaçları seçmiştim.

O zamanlar bana bir köpeğin olacak hatta yetmeyecek ikinciyi isteyeceksin hatta o da yetmeyecek barınaklara gidip yüzlerce köpeği besleyeceksin, bununla da yetinmeyecek köpeklerin hayatlarımızın bir parçası olması için bir dernek kuracaksın deseler hayatta inanmazdım.

Gelelim bu dönüşüm sürecinin nasıl başladığına. Her şey 5 yıl önce kız kardeşime gelen canımız Leo’nun hayatımıza girişi ile başladı. Bize geldiğinde o kadar küçüktü ki henüz yürüyemiyordu bile. Ben onun o savunmasız haline rağmen ondan korkmuş, ısrarlar üzerine kucağıma aldığımda elimden düşüreceğimi sanmıştım. Ama onun sıcaklığını hissettiğim anda yıllardır içinde korkuyla gizlediğim sevginin ne kadar büyük olduğunu gördüm. Kimse bu kadar ufak, bu kadar sevgiye muhtaç bir köpeğe dayanamazdı. Ben de dayanamadım.

Onu o kadar çok sevdim onun tarafından o kadar çok sevildim ki! Ben onu büyütüyorum sanırken o beni büyüttü, ben ona bakıyorum sanırken o bana baktı, her hasta olduğumda, ağladığımda yanımdan hiç ayrılmadı. Sayfalarca anlatılabilecek ancak yaşanmadan da anlaşılamayacak bir sevgiymiş bu gerçekten...

Şimdi bu korkuyu en derinden yaşamış biri olarak sizlere sesleniyorum: Gelin sizler de duvarlarınızı yıkın, hayatlarınızda çok seveceğiniz ve bir o kadar da sevileceğiniz bu serüvene adım atın. Her korkan kişi köpek sahibi olmalı demek istemiyorum ancak **hayatlarınızda köpeklere de yer açın** ve sizin için çok küçük olan şeylerin onlar için çok büyük olduğunu unutmayın.

Bunu yaparken de tedbiri elden bırakmayın ve sitemizdeki yayınlarımızı takip ederek bu süreci bilinçli bir şekilde yürütmeyi unutmayın. Kısacası **“Korkmayın, biz yanınızdayız!”**

www.kopekleyasam.org

